

Ponedjeljak, 4. septembar 2006.

Svedok Nele Reljić

Otvorena sednica

Optuženu su pristupili Sudu

Otvorena sednica

Početak u 14.17h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Molim vas, da li biste mogli da uzmete ovaj papir i pročitate svečanu izjavu naglas?

SVEDOK RELJIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala, izvolite sedite. Dok se svedok smešta na svoje mesto, možemo li vam gospodine Vasiću izraziti naše zadovoljstvo da ste opet sa nama. Izgledate izvrsno.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam časni Sude. Hvala na brizi koju su, koji ste vi i moje kolege iz timova Tužilaštva i Odbrane pokazali za vreme mog odsustva i boravka u bolnici. Evo, ja sam opet tu i trudiću se da zajedno sa kolegom Domazetom što efikasnije i što brže privedemo kraju ovaj naš deo posla. Mi smo već razmatrali neka pitanja liste svedoka. O tome ću možda ako bude vremena danas govoriti. Mi ćemo skratiti i broj svedoka i broj sati koji je predviđen u našem podnesku. A ovog svedoka će ispitivati gospodin Domazet.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, to su dobre vesti, ali daćemo vam još nekoliko dana do kraja ove nedelje, da se i vi snađete i sve prokomentarišete sa svojim kolegama iz Odbrane, pre nego što tome ozbiljno pristupimo. U svakom slučaju, siguran sam da je gospodinu Domazetu i vašem klijentu veoma drago zajedno sa nama što ste nam se ponovo pridružili. Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Oprostite gospodine Weiner, ja sam pogrešio iz zabune i navike. Toliko često smo gledali tužioca na nogama da ne mogu još uvek da poverujem da je Tužilaštvo završilo sa svojim dokazima.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, izvinjavam se.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE : ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobar dan svima u sudnici, dobar dan gospodine Reljiću. Ja ću vas ispitivati u ime Odbrane gospodina Mrkšića, pa vas odmah na početku molim da kada vam budem postavljao pitanja gledate da uvek napravite malu pauzu pre nego što date odgovor. Možete i da se služite ovim ekranom, kada prevod pitanja bude gotov da vi date svoj odgovor. Hoćete li najpre reći nešto o sebi, par osnovnih ličnih podataka, najkraće, vaše ime, prezime, gde ste rođeni, gde ste živeli?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja sam rođen 17. avgusta 1948. godine u mestu Drenova, opština Prijepolje, Republika Srbija. Završio sam srednju vojnu školu u Rijeci i Titogradu, odnosno Podgorici. U činu vodnika raspoređen sam na službu u "Garnizon Beograd" 1966. godine. 1976. godine, nakon izvršene određene obuke, to je se tačno zvalo "Kurs za usavršavanje podoficira i oficira u vožnji automobila i motorcikla", raspoređen sam u Gardijsku brigadu, jedinica Specijalna auto četa Gardijske brigade koja je imala osnovni zadatak da obezbeđuje, prati, vrši eskort predsednika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Josipa Broza Tita, i sva prevoženja vezena za njegove potrebe. I tu sam ostao normalno, celo vreme službovanja moga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, dakle vi ste bili u toj jedinici koja je pratila, obezbeđivala predsednika tadašnje Jugoslavije, Josip Broza Tita. I pretpostavljam da ste i posle njegove smrti ostali u toj jedinici, je li tako?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je ta vaša jedinica nastavila iste te zadatke da izvršava, naravno, u odnosu na one naredne predsednike i one koji su rukovodili zemljom?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, ta jedinica je produžila da radi iste zadatke, a vezano za predsednika Predsedništva SFRJ, znači Savezne Federativne Republike Jugoslavije i goste predsednika Jugoslavije. Možda sam propustio da kažem prethodno, znači i u prethodnom periodu kada je bio živ Tito, obezbeđivala je i pratila i davala eskort Titovim gostima, predsednicima država. Znači, produžili smo isti rad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, to je kao što kažete, čitav jedan niz godina, ali otići ćemo napred i interesuje me specifično godina, 1991. godina, koju sigurno dobro pamтите, pa vas molim da kažete: te godine, u doba neposredno pre Vukovara, koja je bila vaša jedinica i šta ste tada radili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Znači, neposredno pre Vukovara, ta jedinica je i dalje živela, radila zadatke koje sam napomenuo i prevoženja normalno, s tim što je opšte poznato da sa razvojem situacije u tadašnjoj Jugoslaviji i taj posao koji smo radili po obimu se smanjio zato što je smanjen bio dosta broj stranih državnika koji su dolazili u Jugoslaviju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, da. Potpuno sam to razumeo, ali vi ste ostali u toj jedinici i do 1991. godine ste bili u njoj, ja sam vas tako razumeo?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate kada je Gardijska motorizovana brigada ili njen deo otišao na područje Vukovara?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Sećam se toga kad je Gardijska brigada otišla na područje Vukovara, možda ne bi se setio tačnog datuma, jer to je prilično daleko, vremenska distanca, ali sećam se dobro kad je to bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi, vi lično, tada otišli sa Gardijskom brigadom, ili ste imali neki drugi zadatak?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja, odnosno moja jedinica nije išla na područje Vukovara, već je ostala u kasarni i sav sastav, sastav moje jedinice je bio angažovan u kasarni i bio je u takozvanim kasarnskim uslovima. Znači, svi smo bili u kasarni i na raspolaganju Komandi 24 sata.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete gospodine Reljiću to, 24 sata, znači li to da ste svi vi, uključujući i vas lično, i dan i noć provodili u kasarni, dakle, bili stalno na dužnosti ili dežurstvu, kako se to zvalo?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, tako je. Znači, bili smo danonoćno u kasarni i normalno, deo ljudstva koji nije bio dežurni je i odmorio preko noći. Znači, spavali smo u kasarni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. U to vreme, ko je bio vaš komandant, odnosno komandant cele Gardijske brigade?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: U to vreme je komandant moj, odnosno komandant Gardijske brigade bio pukovnik Mrkšić Mile.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li po onome što vi znate, čega se sećate - on otišao da Gardijskom brigadom u Vukovar, tada kada je otišla?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, bilo je tako, a i vojnički red je takav, da ako pođe cela jedinica, da ide normalno i komandant sa jedinicom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je u toku tih zbivanja u Vukovaru, ratnih zbivanja, vaš komandant odnosno, pukovnik Mrkšić, da li se... da li je dolazio u Beograd? Da li imate sećanja o tome?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, imam o tome sećanja... zato što... kad je dolazio u Beograd, tih dana - ja sam ga vozio. Znači, prihvatio sam ga sa vozilom i vozio u Beogradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se, najpre ću vas to pitati, a posle za detalje, da li se sećate povoda zbog čega je pukovnik Mrkšić dolazio u... tada u Beograd?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Mogu da pretpostavim zbog čega je pukovnik Mrkšić došao. Ne da pretpostavim, već da tvrdim sa sigurnošću. Jel' je sutradan pukovnik Mrkšić i ostala grupa komandanata, tako da kažem, bila primljena u Saveznom sekretarjatu za narodnu odbranu od strane tadašnjeg saveznog sekretara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. A vi kažete gospodine Reljiću "jer je sutradan" bio taj prijem. Objasnite to, šta to znači?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa ovako. Rekao sam da sam prihvatio pukovnika Mrkšića i vozio ga. Međutim, to baš nije tako. Ja sam njega vozio, kako da kažem, sutradan. Međutim, pred taj dan, za pukovnika Mrkšića obavio sam jednu vožnju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorimo dakle o danu pre prijema kod saveznog sekretara. O tome govorite, jel' tako?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim sada da date malo detaljnije: šta ste to radili, kako je do toga došlo, ko vam je to naložio da uradite?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa ovako. Dan pre prijema kod saveznog sekretara, u večernjim satima je zazvonio telefon i ja sam se javio. To je bilo u prostoriji gde smo dežurali. Pukovnik Mrkšić mi je rekao "Nele, molim te, otiđi sa jednim autom u Bulevar JNA", broja se ne sećam, Avalski put, to je Avalski put. Taj Bulevar JNA inače bila je najduža ulica u Beogradu. I pošto mi je dao broj, zamolio me da na toj adresi nađem i prihvatim njegovu sestru Nadu, i da je dovezem kod njega u njegov stan. To je bilo po sećanju u večernjim satima. I što je karakteristično za tada bilo, da smo mi svi Srbi, Jugoslaveni u to vreme i ko je se bavio politikom i ko nije gledali nacionalni dnevnik i pratili zbivanja, ratna zbivanja i zbivanja na tlu bivše Jugoslavije. I to se odlično sećam da je bilo u to vreme. A inače, dnevnik je tada, ustaljeno je da traje pola sata, međutim tada je traj'o od pola sata, pa čak do... da ne kažem i do dva sata - zbog obima vesti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, po onom što se sećate, negde u to vreme kada ste gledali televiziju, dobili ste ovaj telefonski poziv i nalog da idete na ovu adresu. Hoćete mi bliže reći kako se taj kraj ili mesto ili da li postoji oznaka tu gde ste išli, kako se zove mesto gde ste išli po njegovu sestru?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Normalno, odmah sam, pošto je to jako duga ulica, Bulevar JNA koji se maltene tako zove do, do ispred Avale, pokušao da približnije saznam gde se taj broj nalazi i došao do saznanja da je taj broj preko puta nekad čuvene kafane "Župa", a ispred pošte. I normalno da sam seo u auto i krenuo na to odredište.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li našli sestru pukovnika Mrkšića na toj adresi?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, pronašao sam je na toj adresi. Sećam se te večeri. Normalno bilo je... već je bio mrak, rekao sam da je ta ulica vrlo duga i put je dosta opasan i u krivinama. I gledajući, normalno i vozeći, primetio sam taj broj koji je bio u jednoj desnoj krivini. Inače, taj put je vrlo opasan i nema zaustavnu traku s desne strane već nešto, bankina uska, i sa velikim oprezom gledao sam gde je broj i stao sa automobilom s desne strane na bankinu, gledajući da se ne izazove eventualno neki saobraćajni udes.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako ste našli njegovu sestru?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Kad sam našao broj i zaustavio automobil i praktično parkirao, izlazio iz auta, iz jedne prizemne kuće sa vrata pojavila se jedna ženska osoba. Malo me, da kažem tako, iznenadilo stanje te osobe koja je bila, po mojoj oceni, u nekom posebnom stanju, maltene da je plakala i vrištala, i bila je poletela, "Mile, Mile...". Ja sam shvatio da ona misli od mene da sam Mile, ili da je Mile došao sa mnom, pa sam joj rekao: "Gospođo, sad ću ja vas... smirite se, sad ću ja vas odvesti kod vašeg brata Mila".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li imala nekih stvari sa sobom i jeste li krenuli prema kući Mrkšića?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, imala je neke dve torbe pune stvari, a kad sam prišao da joj normalno pomognem da utovari te torbe, video sam da je ta osoba očigledno prepatila, kako bi mi rekli, i da je pod nekim stresom. Bila je, ako mogu tako da kažem, vrlo neuredna i neuredno, da kažem tako, obučena - što me je navelo na pomisao da je bila u nekoj posebnoj situaciji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li do... tokom vožnje do dolaska pred kuću gde je stanovao pukovnik Mrkšić uopšte razgovarali sa njom o nečemu ili ništa niste razgovarali dok ste vozili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa uglavnom, uglavnom sa njom ništa nisam razgovarao da ne bih jednostavno je iritirao. I na njeno opet "Gde je Mile, gde je Mile" rekao sam: "Gospođo, smirite se, evo idemo kod Mila i za par desetina minuta ćemo kod njega doći na stan".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I šta je dalje bilo?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Normalno, pošto sam znao gde stanuje pukovnik Mrkšić, došao sam na tu lokaciju, parkirao auto i uzeo torbe od gospođe i zamolio je da ide samnom, što je ona i uradila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li nosili njene stvari i pratili nju do stana Mrkšića? I opišite šta se dešavalo dalje.

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa normalno, poneo sam njene stvari. I već u hodniku gore čulo se, pošto su Mile... znao je da dolazi, otvorio vrata, a ja sam uneo te stvari u stan i gospođa Nada je isto ušla u stan kod pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li se vi lično zadržavali u stanu ili ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam se lično zadržao u stanu jedno kraće vreme sa pukovnikom Mrkšićem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li da opišete kako je do toga došlo, na čiju inicijativu, i šta ste eventualno radili i razgovarali?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa ovako. Moja jedinica je ovako da kažem, uvek bila visoko profesionalna jedinica koja je radila vozačke, između ostalih stvari, i vozačke poslove. I kad bi imali tako neku situaciju, obavili bi posao i normalno, pozdravljali bi se i vraćali bi se u jedinicu. Tada je Mile, pukovnik Mrkšić znači, insistirao i rekao je: "Nele, sedi". "Pa..." kažem ja... "Ma sedi, sedi Nele, sedi. Hoćeš da popiješ nešto da se osvežiš?". Ja sam seo i čini mi se da sam popio par gutljaja vina ili čašu, par gutljaja recimo, vina, sedeći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Opisali ste malo pre vaš prvi susret sa sestrom pukovnika Mrkšića i vaš utisak. Kažite mi, videli ste verovatno i njihov susret. Kako je to izgledalo?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa, susret pod tim okolnostima nikako nije bio da kažem neki emotivni susret. I to je mene kao čoveka kopkalo šta je u stvari sa gospođom Nadom, šta se događa? Pošto je ona već kad sam je sreo otišla u toaletu sa pretpostavljam sa Milovom suprugom. I zapitao sam: "Šta je, šta je sa Nadom, šta se sa njom događa, šta je to ona pretrpela?". A pukovnik Mrkšić mi je rekao: "Šta ja mogu kad je otišla na drugu stranu". Ja... sve mi je bilo jasno, i ništa više nisam ispitivao. Niti je uobičajeno. Ali kopkalo me je zašto je ta osoba u tom stanju, i zato sam i Mila pitao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "u tom stanju" - jel' mislite na ono stanje koje ste videli prvog puta kako je nervozno reagovala, da je tako reagovala i tada kada je ušla u kuću Mrkšića, jel'... hoćete li nešto da malo to nam razjasnite bolje?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa uglavnom to je bilo stanje, da ne kažem... jedno posebno stanje... sa nekim, da kažem tako, emotivnim, negativnim nabojem u odnosu na gospođu Nadu, a opet u odnosu na Mila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete to negativan emocionalni naboj, na šta mislite? Da li je to neki histerični nastup ili nešto slično? Ja bih vas molio da pokušate to da razjasnite, vaš utisak koji je tada bio?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa samim tim što sam... kad sam je zatek'o doživio da je ona vrišteći vikala "Gde je Mile, što nije on došao po mene?" - i to se u tom smislu prenelo prilikom njihovog susreta i očigledno da je praktično tada sestra bila nezadovoljna u odnosu na svoga brata Mila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tako ste vi ocenili s obzirom na njeno ukupno ponašanje? Jel' tako mogu da razumem?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi niste dalje sa njom bilo šta se... razgovarali niti je videli tu dok ste dalje, kraće vreme sedeli sa Mrkšićem, jel' sam vas dobro razumeo?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa da, nisam - zato što je ona otišla u toalet i što je svakako bilo potrebe - zbog tog njenog stanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Kažite mi ovo. Rekli ste da se niste dugo zadržali. Možete li da ocenite koliko je to bilo vremena i šta ste onda uradili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa po mom sećanju zadržao sam se desetak minuta, možda petnaest najviše. I to je bilo to zadržavanje u stanu pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde ste odatle otišli?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pre polaska i pozdrava praktično, Mile Mrkšić mi je rekao "Nele, dođi sutra kod mene u određeno vreme, pa ćeš da me voziš". Za mene je bilo najbitnije znači, vreme u koje treba da dođem. To sam zapamtio i zapisao, i pozdravili se. I ja sam otišao u jedinicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sutradan došli prema ovom prethodnom nalogu od te večeri da dođete po njega?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da. Došao sam sutradan u određeno vreme i dovezao Mila u Komandu Gardijske brigade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete u određeno vreme, mislite li na ono vreme koje je on odredio, ili imate neko vreme, i da li se uopšte sećate vremena ili bar perioda?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: U ono vreme koje je on odredio to je bilo sigurno tako. Sa velikom preciznošću ne bih mogao da kažem koje je to bilo vreme, ali je bilo vreme koje je on odredio, i bilo je vreme... jutarnji sati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada govorite jutarnji sati, postoje oni rani jutarnji sati, postoje kasni jutarnji sati. Da li možete da odredite da li je to ranije ujutru ili...

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa da vam kažem tačno, mogao bih da, da sa velikom sigurnošću tvrdim da je to bilo možda između devet i deset sati pre podne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate posle toga, posle toga... pošto ste ga dovezli u kasarnu, šta ste tada vi lično radili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tada sam opet po naređenju pukovnika Mrkšića išao sa kolima na heliodrom da sačekam jedan helikopter.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koga je trebalo da sačekate?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Trebalo je da sačekam majora Tešića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li ga sačekali?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Sačekao sam, da. Otišao sam i sačekao helikopter iz koga je izašao major Tešić, koga sam isto dovezao u Komandu i čekao sam. Tu sam bio blizu, pošto sam znao da ću pukovnika Mrkšića voziti i dalje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li ga i vozili dalje i gde ste ga to eventualno vozili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nakon dovoženja majora Tešića i prolaska tog vremena, možda opet da kažem, dvadesetak minuta, izašao je pukovnik Mrkšić i major Tešić i seli u kola i rekao mi je pukovnik Mrkšić: "Nele, vozi nas u Savezni sekretarjat za narodnu odbranu" što sam ja i uradio. I odvezao ih tamo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sa... vi i sa vašim vozilom čekali pukovnika Mrkšića tu, ili ste otišli?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Čekao sam ga pošto je takvo naređenje bilo da ga čekam i čekao sam ga sa vozilom u toj zgradi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U kojoj to zgradi, gde ste vi baš bili, da li se možete da... ?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Odlično se sećam, to je inače ima oznaku, zgrada A Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu. Vozilo je bilo na parkingu, to je jedan parking između zgrade 1 Generalštaba i zgrade A. Tu je vozilo bilo, a ja sam čekao u jednoj prostoriji blizu prijavnice zgrade A.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li bilo tu i drugih eventualno vozača, drugih starešina, ili ste vi tu sami bili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro se sećam da je samnom tu, u toj prostoriji bio vozač od generala Biorčevića i praktično da smo zajedno tu čekali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Sećate li se šta je dalje bilo?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nakon izvesnog, izvesnog vremena, izašao je pukovnik Mrkšić i major Tešić i po naređenju odvezao sam ih u "Dom garde" koji se nalazi na Topčideru. Određenije, restoran Doma garde.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako možda proizilazi iz vašeg odgovora ali moje pitanje je, taj restoran Doma garde je vojni restoran, dakle pripadao je vojsci, je li tako?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, tako je. Taj restoran je držala Vojna ustanova "Dedinje" inače, to je tako... u Beogradu ona je držala sve vojne restorane i kantine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I on se nalazio u kraju Beograda koji se zove Topčider?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta je dalje bilo? Jeste i tu ostali da čekate dalje pukovnika Mrkšića ili ste nešto drugo radili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da. Ostao sam tu u restoranu koji normalno ima više sala, ja sam ostao u posebnoj Sali, oni su bili u jednoj drugoj Sali. I jednog trenutka je izašao pukovnik Mrkšić i reko mi da na stan odvedem majora Tešića - koji je stanovao na Novome Beogradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, pre nego što se završilo to zbog čega je Mrkšić bio, on vas je molio da odvedete majora Tešića koji je svakako dakle, ranije napustio taj skup?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Jeste, major Tešić skoro nije... vrlo kratko vreme je bio na tom skupu, i on je želeo pretpostavljam, da ide kod porodice. Ja sam ga sa kolima odvezao na njegovu adresu na Novom Beogradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate baš da ste ga odvezli do kuće, sećate se da je to njegova kuća bila? Odnosno njegov stan gde ste ga odvezli?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam ga odvezao do blizine njegovog stana i... To je, moram da ispričam, bila jedna scena kada otac nalazi... svoga sina na dečijem ovaj, dečijem odeljku gde je se dete igralo. I kad je videlo da mu dolazi otac, ono je potrčalo i zagrlilo ga. I taj zagrljaj normalno, bio je obostran.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas razumeo, tako i kažete da niste do kuće, da ste tu napustili majora Tešića kad se sa sinom našao, ili ste i dalje baš išli do njegovog stana?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da. Znači vožnja za majora Tešića je bila završena, i ja sam normalno morao da se vratim opet u "Dom garde" da bi čekao dalje pukovnika Mrkšića, što sam i učinio. Vratio sam se u "Dom garde".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Da li ovo znači da ste praktično taj dan imali za obavezu da budete svuda gde se nalazio pukovnik Mrkšić?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, praktično ja sam tog dana bio tako reći nerazdvojan od pukovnika Mrkšića jer sam ga prevezio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, do kada je to bilo, kad ste završili sa tim tog dana?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Sećam se. Sećam se, ovaj, da je to bila jedna, jedan svečani ručak koja je tako išla, da je svečani ručak, svečana večera da ne kažem. I pošto sam ja po prirodi takav, ja sam bio tu, pa izašao napolje, šetk'o i čekao vozilo. Međutim, za mnom je došao pukovnik Mrkšić i kaže:

"Nele, jesi li ti šta jeo?". "Ma, družo pukovniče...". "Nele, uđi...". "Pa...". Uhvatio me za ruku i uveo i rekao tamo osoblju: "Dajte ovom čoveku da ruča". Što sam ja i ručao tu, i dalje čekao pukovnika znači.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle svih tih obaveza koje je imao pukovnik Mrkšić gde ste ga, i ako se sećate - kada, odvezli na kraju tog dana?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nakon sprovedene te aktivnosti tu, ja sam pukovnika Mrkšića sa još jednim oficirima povezao dalje. I to mi je dobro u sećanju ostalo, zato što ispred "Doma garde" ima jedan veliki parking asfaltiran, a ima jedna ulica koja se diže, iz ravnice prelazi u veliko brdo. I kad sam pošao kolima, mada je bilo već več, odozgo, praktično putem sa brda, velikom brzinom prošlo je jedno vozilo. To je bilo ništa kritično, ali bio je jedan bliski susret, tako da se i toga sećam. A inače, iz "Doma garde" išli smo nekim prečicama kroz kasarne i došli kraćim putem opet negde u blizinu Komande brigade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, i da li ste te večeri konačno pukovnika Mrkšića odveli i njegovoj kući ili je to neko drugi uradio?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: pa negde, kad smo stigli oko Komande brigade, čekalo je tu negde vozilo oficira koji je bio ušao u "Domu garde" sa pukovnikom Mrkšićem i on je izašao iz kola. A ja sam pukovnika Mrkšića odvezao njegovoj kući, znači na stan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete da odredite doba dana ili približno vreme kada ste to uradili?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa sećam se da je već bio mrak, bila je več. Znači to, to je već bila več.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Da li ste tada, kada ste se rastali od pukovnika Mrkšića od njega, dobili neki nalog za dalje postupanje. Da li je od vas zahtevao još nešto?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pri rastanku, pukovnik Mrkšić mi je rekao: "Nele, budi kod mene sutra ujutru". To je bilo određeno vreme. A inače, sećam se da je bilo nešto ranije... nešto ranije, pa možda... ako je, decidno, negde možda nekih sedam sati, tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete sedam sati, jel' je to vreme bilo vreme za koje mislite da vam je on rekao da budete?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, da, apsolutno. Znači, to je vreme kad mi je rekao da budem, znači narednog dana oko sedam sati ispred njegovog stana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I jeste li bili narednog dana ispred njegovog stana ujutru?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da svakako sam bio. Došao sam. Inače mi, kad taj posao radimo, uvek se osiguramo, pa uzmemo rezervu, i uvek budemo nešto ranije nego što treba.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle vi ste nešto, po vašoj oceni, i pre sedam čekali u automobilu. Da li je pukovnik Mrkšić došao do automobila?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Čekao sam, došlo je to vreme. Međutim, pukovnik Mrkšić nije izlazio. Ja sam i dalje normalno čekao, prošlo je jedno petnestak, dvadeset minuta, i video sam da nešto nije u redu, jednostavno da pukovnika nema. Razmišljao sam šta bih preuzeo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I šta se desilo tada?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tada je kolima sa ulaza, pukovnika Mrkšića dolazila jedna devojka, devojčica i rekla mi: "Jel' vi čekate pukovnika Mrkšića?". Ja sam rekao: "Da". Ona je rekla: "Idite vi slobodno u kasarnu. Pukovnik Mrkšić je otišao u Komandu sa svojim kolima". I ona je produžila negde da ide. Ja sam ušao u kola i krenuo, i u magnovanju sam stao i kažem, pošto nisam devojčicu ni znao: "Devojčice, gde ti ideš?". Kaže: "Idem u školu". Pa kažem ja: "Sedi da te odvezem u školu". "Pa...". "Sedi, sedi, 'ajde, nemoj... to je u istom pravcu". I ona je sela, i ja sam je odvezao u grad do njene škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate gde, gde ste je baš odvezli i ostavili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, i toga se odlično sećam. To je bio predeo oko Kalenićeve pijace...

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Poslednje dve stranice iskaza odnose se na posetu ovog svedoka optuženom Mrkšiću dvadeset i drugog. To je upravo u suprotnosti sa beleškama koje smo dobili u skladu sa Pravilom 65ter. U tim beleškama koje smo dobili 10. avgusta, zaim 25. avgusta, zatim 29. avgusta i 1. septembra. Želeo sam da u zapisniku piše da ulažemo prigovor. Nismo dobili beleške sa pripremnog razgovora i ovo je direktno suprotno, jer u beleškama ovde piše "22. novembra 1991. godine on je pukovnika Mrkšića odvezao na vojni aerodrom, odakle je pukovnik Mrkšić otišao sa majorom Tešićem za Negoslavce". Uopšte se ništa nije govorilo o stanju u kući.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, stoji u belešci tačno da je 22. ujutru, da, da je svedok vozio, jer je pukovnik Mrkšić se tog jutra vratio helikopterom, otišao je helikopterom iz Beograda za Negoslavce. Međutim, svedok je i danas izjavio i juče, odnosno prekjuche, kada sam ja svedoka prvi put inače video,

rekao mi je da je ovako, kao što je i danas rekao, da dakle, da nije on vozio, već je čekao, i da je pukovnik Mrkšić već bio otišao. I zbog toga je ovo moje pitanje. Na žalost, drugačije je bilo moje saznanje kada smo pisali... u vezi baš ovog pitanja. Upravo zato sam baš želeo sa svedokom da ovo razjasnimo. I svedok... sad ću ga ponovo pitati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle pitam vas, čujete: 22. - da li ste vozili pukovnika Mrkšića, dakle, narednog dana od ovoga što se odigravalo u Beogradu u Gardi? Da li ste ga vozili ili ne, bilo gde?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne. Pukovnika Mrkšića zadnjeg dana znači, nisam vozio. Vozio sam samo u školu, kako sam objasnio, njegovu ćerku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali je trebalo da ga vozite, kako ste objasnili?

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor, časni Sude. U svakom predmetu na ovom Sudu, ukoliko dobijamo drugačiji iskaz, dostavljaju se i beleške sa pripremnog razgovora. A u ovom slučaju, kao i na svim drugim predmetima na ovom Sudu, te beleške treba da se dostave ukoliko ima novih informacija, novih činjenica. A ukoliko ima novih informacija, novih činjenica i ukoliko je to u suprotnosti sa sažetkom datog iskaza, advokat Odbrane je dužan da dostavi te beleške.

SUDIJA PARKER: Ja sam uveren da Odbrana to prima znanju, konkretno gospodin Domazet i gospodin Vasić, i da će to imati na umu tokom izvođenja svojih dokaza.

SUDIJA PARKER: Izvolite nastavite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dakle tog 22. ujutru, vi uopšte niste videli pukovnika Mrkšića od prethodne večeri, to je bio poslednji put, jel' tako?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je od tada, pa do povratka brigade sa tog ratišta, ponovo pukovnik Mrkšić dolazio u Beograd?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Prema mojim saznanjima, pukovnik Mrkšić nije dolazio u Beograd do povratka Gardijske brigade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sećate li se, koliko je dugo iza toga došlo do povratka cele brigade?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa, to je jedan kraći period u danima bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Još jedno pitanje. Kada ste govorili o ovom danu, gde ste vozili u... najpre kod saveznog sekretara, pa u

Topčider, i opisivali ste sve što se tog dana dešavalo. Da li možda imate sećanja o kom se to danu radi?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: O danu kad sam vozio pukovnika Mrkšića imam sasvim dobro sećanje koje, koje... koji je to dan bio. Koji je datum, mislim... Hoću li da objasnim?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izvolite, objasnite na osnovu čega pamтите i koji je to datum po vašem sećanju bio?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: To je, osim toga što je taj prijem u Saveznom sekretarijatu za narodnu odbranu, sve radio stanice jugoslovenske, da kažem srpske objavile, pa čak i svetske, imam jedno drugo sećanje. Tog dana je, pošto su Srbi po tradiciji... svi slave neke slave. Jedan moj prijatelj tog dana je slavio slavu Arandjelovdan koja je pala baš na taj dan. A što se sećam toga? Sećam se zato što sam trebao da idem kod tog svog prijatelja na slavu i pored toga što smo bili u kasarnskim uslovima i što je... ne bi bilo fer da se udaljavam i tako dalje, ja sam mislio da odem na tu slavu. Normalno, u dogovoru sa pretpostavljenim starešinama. Međutim, nakon započinjanja ovih vožnji, nije mi palo ni na pamet da bih otišao na tu slavu i tražio odobrenje da tražim... da odem na slavu, što je rezultiralo time da se taj moj prijatelj prilično naljutio što ja dolazim decenijama na slavu kod njega, a toga dana nisam došao. Normalno, nisam mu mogao ni obrazlagati što ja nisam išao kod njega na slavu. Al' sećam se po tome da smo skoro poremetili odnose, i da sam ga praktično uvredio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, vi ste sigurni da je ovaj prijem kod saveznog sekretara i sve ono što se tog dana dešavalo da je bilo na dan pravoslavnog svetog Arandela ili Arandjelovdan, kako ga zovu. Jel', jel' sam u pravu?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, u pravu ste. To je bilo tada i sećanje mi je zbog toga najviše, najviše se sećam zbog toga... te situacije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Inače, to je jedna od srpskih slava. Da li je to jedna od onih slava koje se dosta slave ili jedna od onih koje se ređe slave?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da je Arandjelovdan slava srpska koja je druga čak po obimu slave, znači po tome koliko ga ljudi slave, domaćina. Mislim da je Nikoljdan recimo... na prvom mestu. Eto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sada sećate koji je to kalendarski datum? Svetog... dan svetog Arandela?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Znači... kako se ne bi setio. To je znači kalendarski 21. jedanaesti. To je taj datum.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, danas kada ste svedočili o ovom prijemu kod saveznog sekretara i svim aktivnostima koje ste imali sa pukovnikom Mrkšićem, vi ste o tom danu govorili. A znači li to da ono što ste

opisivali sa sestrom pukovnika Mrkšića, dan ranije, koji je to onda datum bio po vama?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Zahvaljujući tome, znači, praktično svetom Arandelu, Arandelovdanu, lako se može zaključiti kada sam vozio i sestru pukovnika Mrkšića. Znači, to je bio prethodni dan - i kada sam trebao da vozim pukovnika Mrkšića narednog dana. Znači, narednog dana u odnosu na Arandelovdan.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam. Gospodine Reljiću, ja više nemam pitanja.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ja sam završio moje unakrsno ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno, gospodine Domazet.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Nemam pitanja za ovog svedoka, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Weiner.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : TUŽILAC WEINER

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan, gospodine. Ja sam Phillip Weiner. Postaviću vam nekoliko pitanja u ime Tužilaštva. U redu? Sada bih gospodine želeo na početku da vas pitam: kada je prvi put sa vama stupljeno u kontakt - pre tri nedelje ili četiri nedelje? Nisam čuo odgovor?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. I sa vama je stupio u kontakt advokat Odbrane?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I postavljena su vam pitanja u vezi vaših aktivnosti tokom jednog vremenskog perioda od tri ili četiri dana. Dakle, tri ili četiri dana iz novembra meseca 1991. godine, zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi nikada ranije niste svedočili ni o čemu, ni o jednoj od tih činjenica, zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nikada nisam svedočio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. I sa vama nikada niko nije obavio razgovor u vezi ovih činjenica, zar ne, osim ovog razgovora koji ste imali pre tri ili četiri nedelje?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ali, prvi kontakt, prvi kontakt sa Odbranom, odnosno... advokatom, konkretno Vasićem, bio je pre nekoliko godina, da tako kažem. To nije znači bio prvi kontakt od pre dve, tri nedelje. Znači od pre dve, tri nedelje nije bio prvi kontakt, već je bio kontakt pre dve, tri godine. Negde, negde tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Pre toga niko vam nije postavljao pitanja u vezi ovih činjenica, pre dve ili tri godine, pre 2003. godine?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Niko nikada.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I tokom devedesetih godina niko od vas nije tražio da napišete neki izveštaj, obavio razgovor ili vas ispitivao u vezi ovih činjenica?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Niko nikada nije tražio ništa da napišem, da potpišem i tome slično.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Budući da govorimo o činjenicama koje su se odigrale tokom tri dana ali pre skoro 15 godina, da li ste vodili dnevnik gde ste upisivali šta ste radili svakog od tih dana?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja nikakav dnevnik lično nisam nikada vodio što se tiče tih dana i bilo kojih dana u toku moje službe.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Pored dnevnika, vi nemate neki rokovnik gde bi pisalo šta ste radili svakog od tih dana u novembru 1991. godine?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja nemam to. Nisam vodio, niti imam bilo šta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U suštini, da kažem: nema nikakve evidencije ili bilo šta napismeno u vezi toga koga ste vozili tokom tog vremenskog perioda u novembru 1991. godine? Da li sam u pravu kada to kažem?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ta evidencija i ako je postojala, meni nije prisutna i praktično ja mislim da, da nje nema.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Dakle, mi se u suštini oslanjamo na vaše sećanje kako bismo znali šta se desilo pre 15 godina, budući da nema nikakvih pismenih dokaza o tome, zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste radili kao vozač od 1976. godine, pa do kog datuma ste radili kao vozač u Gardijskoj motorizovanoj brigadi? Vi nam niste rekli datum vašeg penzionisanja?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja sam se povukao, praktično otišao sam u penziju, tačno 1998. godina na 1999. godinu. Praktično, služba mi je prestala te godine, znači baš za Novu godinu. Znači, 1998. godina na 1999. godinu. Znači 31. decembra 1998. godine. Ako...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I tokom svih tih godina vi niste vodili spisak osoba koje ste vozili i konkretne datume i vreme kada ste ih vozili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, to je neka druga stvar. Da vam kažem, po pravilnicima koji su postojali i regulativi u vojsci, izlasci sa vozilom su se normalno vodili u Dnevniku parka, takozvanom Dnevniku parka - parka motornih vozila.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi nemate taj spisak, zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja taj spisak nemam i nisam nadležan da ga imam, to meni kao vozaču... jednostavno, nemam ga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I budući da ste bili vozač toliko godina, vi zaista ne biste mogli da nam kažete koliko ljudi ste vozili i na koliko putovanja ste išli tokom svih tih godina? To je reč o stotinama ako ne hiljadama putovanja?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa može se tako uzeti, da je, da je to tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I verovatno ne biste mogli da kažete koliko putovanja ste obavili ukupno u novembru 1991. godine? Budući da nemate nikakvu evidenciju o tome?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Mogao bih po sećanju da... da približno kažem u novembru 1991. godine koliko sam obavio... vožnji.... približno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste moglo tačno da nam kažete?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa tačno ne bih mogao, zato što je to velika vremenska distanca a i... čovek ne može da se seti svega toga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je tačno. Budući da je teško da se svega priselite, vi ne biste mogli da nam kažete koga ste vozili tog meseca i u koje vreme. Vi ne biste mogli da nam kažete, tog datuma sam vozio te osobe i tačno u to vreme jer, prošlo je skoro 15 godina od tada, zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa to je sigurno tako, tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Uzgred da kažem, vi se pomenuli sveti Arandelov dan i rekli ste da je to 21. novembar. Da li se sećate koji je to bio dan u nedelji? Ako se sećate?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne bih se mogao setiti koji je dan u nedelji.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, hvala. To je bio četvrtak. Vi ste znali ko je pukovnik Mrkšić, da je vaš komandant?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, odlično sam znao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste rekli da ste ga dobro poznavali i da on vas nije oslovljavao sa poručnik već Nele, a ne po vašem imenu Nenad, zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: To je greška. Ja sam... Moje je ime Nele.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U dokumentima koji su dostavljeni Sudu i Tužilaštvu piše da je vaše ime Nenad. To nije tačno? N-e-n-a-d Reljić. To nije vaše ime, gospodine?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne, moje ime je Reljić Nele.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste da ste dobro poznavali pukovnika Mrkšića. Da li ste ga ikada ranije, pre novembra 1991. godine vozili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije da sam ga vozio ponegde. Ne često, ali ponegde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znali ste gde je njegov dom, vi ste ga vozili kući, zar ne? Da li ste pre toga bili u njegovoj kući? Ili nakon novembra 1991. godine?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada pre ovog opisanog... datuma odnosno, opisanog... one, one, one... večeri kad sam mu odvezao sestru, nikada nisam bio kod pukovnika Mrkšića u njegovom domu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ikada dobili zaduženje da vozite od Beograda do Vukovara ili od Vukovara za Beograd?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Zaduženje da vozim... bilo je zaduženja da vozim ali mislim, šta konkretno, ne znam na šta...šta pitate?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Mene interesuje vreme. To je otprilike 155 kilometara, dakle razdaljina između Vukovara i Beograda, pa me interesuje: koliko vremena treba da se pređe tih 155 kilometara? Budući da ste toliko godina radili kao vozač?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa sve zavisi sa čim... sa kojim vozilom se ide, znate. Jer, putnički automobil normalno, da će da se pre stigne znači. Terenski automobil, kamion ili autobus, znači sve su to... ali recimo, da kažemo, sa putničkim automobilom jedne normalne vožnje, tu negde oko dva sata, možda.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako se vratimo sada na novembar 1991. godine. gde mi znamo da su duž puta bili kontrolni punktovi duž, morali ste da se zaustavite. Govorimo onda o nekom putu od dva do dva i po sata, zar ne?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa može se tako prihvatiti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Jer s obzirom na kontrolne punktove i da to nije bio auto-put, on nije mogao brzo da se pređe za sat i po. To je bilo duže putovanje?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Najveći deo tog puta je ipak auto-put, a jedan manji deo je... da ne kažem magistralni put i ostali... ostale kategorije puta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali kao što sam rekao, novembra 1991. godine bilo je kontrolnih punktova tako da je trebalo dva sata ili nešto više da se putničkim automobilom pređe ta razdaljina naročito imajući u vidu te kontrolne punktove gde ste morali da se zaustavite. Zar ne?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Molim vas, možete li da ponovite odgovor, nemamo ga na ekranu?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, želeo bih da se osvrnem na još jednu temu. Želite li da to uradim nakon pauze?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 16.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zahvaljujem, časni Sude. Gospodine, rekli ste da niste vozili pukovnika Mrkšića 22. novembra 1991. godine. Malo pre ste to rekli. Da li se sećate toga?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Rekli ste da ste se sastali sa predstavnicima Odbrane, kažete 2003. godine, možda 2004. godine, dakle pre dve ili tri godine. Da li ste njima tada pričali o događajima iz 1991. godine? Da li ste tom prilikom, dakle, pre nekoliko godina, njima govorili o svojim saznanjima?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa ne bi mogao baš da se setim, verovatno smo to... pričali o tome. Verovatno, a inače, ovaj, ne bi baš mog'o da se decidno setim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada, 10. avgusta 2006. godine, Odbrana je dostavila sažetak vašeg iskaza i na kraju stoji: "22. novembra 1991. godine, on", pri tom se misli na vas, "vozio je pukovnika Mrkšića na vojni aerodrom". To je na stranici 13 podneska po Pravilu 65ter (g). Dakle, jeste li vi Odbrani dali tu informaciju da ste 22. novembra vozili pukovnika Mrkšića na vojni aerodrom?
SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne, apsolutno ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Počitaću vam sve ovo: "22. novembra 1991. godine on je pukovnika Mrkšića odvezao na vojni aerodrom u Batajnici odakle je pukovnik Mrkšić zajedno sa majorom Tešićem otišao u Negoslavce". Dakle, da li ste vi dali te informacije koje se ovde navode pod vašim imenom kao sažetak vašeg iskaza? Jeste li vi dali te informacije predstavnicima Odbrane?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa ne verujem da sam im dao zato što nije materijalna istina da sam 22. vozio pukovnika Mrkšića i to mi je mnogo ostalo u sećanju kad sam ga vozio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Danas ste rekli da ste pre tri, otprilike tri dana obavestili predstavnika Odbrane o tome da pukovnika Mrkšića niste vozili 22. novembra. Dakle, ako vi to niste tada ispričali, ko je mogao biti ta osoba koja je to ispričala?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato. Ja ne znam zaista ko bi to mogao da priča u moje ime, recimo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Mislite li da su predstavnici Odbrane to jednostavno izmislili i to stavili pod vaše ime?

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, sada ste otišli predaleko.

TUŽILAC WEINER: Povlačim ovo pitanje. Izvinite, časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada, rekli ste da ste po prvi put pre tri dana rekli kako pukovnika Mrkšića niste vozili 22. Postoji li neki razlog zašto ste Odbrani pre tri dana to rekli?

ADVOKAT DOMAZET: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, ovde postoji opasnost da ako kažete ono što mislim da će biti vaš prigovor da ćete time nenamerno pomoći svedoku. Zato ću vas zamoliti da pričekate jedan trenutak da čujemo odgovor na postavljeno pitanje. A onda možete da iznesete što god budete želeli.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, hvala časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li postoji neki razlog zašto ste tek nedavno, dakle pre tri dana rekli predstavnicima Odbrane da niste 22. novembra 1991. godine vozili pukovnika Mrkšića?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Apsolutno ne postoji nikakav razlog da im ne kažem da ga nisam tada vozio. Jer zaista, zaista, ja ga tada nisam vozio, ja sam ga vozio 21. A 22. sam trebao da ga vozim, ali nisam ga vozio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste iznenada pre nekoliko dana shvatili tu činjenicu? I zbog toga danas o tome obavestili Sud?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja nemam razloga i nisam imao razloga da shvaćam činjenicu, jer uvek je činjenica bila da sam 21. ceo dan vozio pukovnika Mrkšića, a 22. sam ga trebao voziti. Međutim, nisam ga vozio. To sam opis'o, a zbog čega ga nisam vozio, znači da je on otišao sopstvenim prevozom... Bar do, do Komande, odnosno do kasarne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je koristio sopstveni prevoz nakon što vas je pre toga obavestio da dođete u 7.00 časova ujutru tog datuma?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da je koristio vlastiti prevoz. On bi znao da nekad sedne u svoja kola i da... da se vozi normalno, sam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on vas tog jutra nije obavestio o tome, kako ne bi trošio vaše vreme?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li znate da je pre nekoliko dana svedočila gospođa Mrkšić?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ne znate da je pre nekoliko dana, 30. avgusta, ona svedočila kako vi niste toga datuma vozili pukovnika Mrkšića na aerodrom. Zna li da je ona to izjavila?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato. Jednostavno, gospođu Mrkšić nisam imao prilike da upoznam, čak ni kad sam bio u njihovom stanu, nije se izvršila ona protokolarna, protokolarno upoznavanje, zbog situacije sa... Mrkšićevom sestrom. Pretpostavljam zbog toga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi shvatate da je njen iskaz, koji je dala 30. avgusta, u suprotnosti sa sažetkom vašeg iskaza, prema kojem ste vi vozili pukovnika Mrkšića na aerodrom, i da postoji direktna kontradikcija između onoga što stoji u tom sažetku i onoga što je ona izjavila?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Zaista ne znam, nije mi poznato ni kad je gospođa Mrkšić svedočila, ni kakav je iskaz dala. Apsolutno mi nije poznato. Niti, niti tu osobu sam... imao čast da upoznam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle gospodine, reč je tek o slučajnosti da je ona pre nekoliko dana u svom iskazu rekla da vi njenog supruga niste vozili na aerodrom, i da ste umesto toga vi ponudili da ćete odvesti njenu ćerku u školu, a danas vi u svom iskazu kažete to isto, što je u suprotnosti sa onim što stoji u sažetku vašeg iskaza prema Pravilu 65ter. Da li je samo reč o slučajnosti, gospodine?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Tu nikakve slučajnosti nema. Ja znam kad sam išao na vožnju, kad sam obavio vožnju sa pukovnikom Mrkšićem, i kad sam trebao da obavim, a nisam, zato što je pukovnik Mrkšić već bio otišao. Prevozom nekim, ne znam kojim. Pretpostavljam recimo, privatnim kolima. Pretpostavljam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, nije li istina da vi danas zapravo prilagođavate svoj iskaz kako biste pomogli pukovniku Mrkšiću? Vi svoj iskaz prilagođavate, kako bi on odgovarao onome što je rekla gospođa Mrkšić.

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Apsolutno nema nikakvog prilagođavanja, a apsolutna je istina ovo što sam već izneo i obrazložio. To je apsolutna istina.

TUŽILAC WEINER: Samo trenutak, časni Sude... Časni Sude, ja nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Sada, gospodine Domazet, imate li nešto da kažete ili ćete nastaviti sa dodatnim ispitivanjem?

ADVOKAT DOMAZET: Pa samo ću časni Sude objasniti ono zbog čega sam želeo da prigovorim. Želeo sam da prigovorim da svedok nije rekao... ja sam rekao da mi je svedok ispričao...

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, ako imate nameru da o tome postavljate pitanja svedoku, mogu li da vam sugerišem da prvo to uradite, a ne da prvo dajete svoju sopstvenu verziju događaja. A vi kasnije možete da iznesete vaše shvatanje stvari. Shvatate poentu? Bolje je kredibilitet dokazivati putem svedoka.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala časni Sude. Razumeo sam - da prvo objasnim moj prigovor, onda sam čekao kraj... ovaj unakrsnog ispitivanja. Ali, postaviću najpre ovih nekoliko pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE : ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodin Weiner vas je pitao o kontaktima sa Odbranom i to je bilo u množini, predstavnici Odbrane. Vi ste govorili o gospodinu Vasiću, je li tako?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje direktno pitanje: da li ste mene kao branioca ili uopšte, da li ste me poznavali do ovih dana?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Nikada vas nisam upoznao. Konkretno, pre možda pre dva dana, ovde u Hagu. Apsolutno vas nisam nikada video ni upoznao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovde u Hagu smo razgovarali. I jesam li ja vas pitao da ispričate kako je sve bilo, i jeste mi pričali ono, što ste se, kako ste se vi sećali događaja?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Apsolutno sam ispričao kako sam se sećao događaja, jer zbog stvari karakterističnih koje su se izdogađale i s obzirom da sam ta tri dana vozio komandanta odnosno, vozio za... da kažem, za njegov račun, apsolutno mi je sve u sećanju kristalno jasno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to što ste mi pričali, ovo što ste i danas pred Sudom izjavili?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Da, to je to. Druge nema istine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislim, uključujući i ovo 22. da niste vodili, vozili pukovnika Mrkšića?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Svakako, svakako. To je potpuno jasna situacija da 22. sam bio naručen da vozim pukovnika Mrkšića. Međutim, s obzirom da je on bio već otišao, nisam ga vozio samo zbog toga, pretpostavljam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Gospodin Weiner vas je pitao o tome koliko može vozilom da se pređe, koliko brzo put od Vukovara do Beograda, ukazujući odmah da je tu bilo i kontrolnih punktova i da ima zadržavanja na kontrolnim punktovima. Ja ću vas ovo pitati? Da li se sećate, kolika je udaljenost od Beograda do Šida?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Od Beograda do Šida udaljenost je približno 100 kilometara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to auto-put ili običan put?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: To je savremeni auto-put.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažem auto-put, mislim onaj sa posebnim trakama, po dve trake sa svake strane, jel' tako?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je to. To je poznata stvar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zna li kolika je udaljenost od Šida do Negoslavaca?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ako do Šida ima približno 100 kilometra, do Negoslavaca normalno, ostane još jedno 50 do 60 kilometara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nije li možda nešto manje od toga, ako se uzme Negoslavci pre Vukovara? Jer ste govorili o Vukovaru kao 150 kilometara do Beograda?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno, sigurno. Ali, ja gospodina koji me ispitiv'o nisam razumeo. Ja sam išao do Negoslavaca. I samo do Negoslavaca, nikad praktično za Vukovar nisam išao, pa slobodno tu kilometražu, koju ne znam ni kolika je, možete da odbijete od ove kilometraže koja je navedena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pošto vam je na neki način sugerirano da zbog kontrolnih punktova taj put od Vukovara do Beograda može da se pređe za dva čak i dva i po sata, ja vas pitam: Ako je autoput do Šida skoro 100 kilometara i ono preostalo običan put, ukoliko je 30 ili 35 kilometra do Negoslavaca, koliko ja smatram da je udaljenost, koliko je to vremenski moguće da se dođe Šid – Beograd, pod uslovom da se ne zaustavlja posebno vozilo, sem na naplatnoj rampi?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Šid – Beograd... to može da se pređe, to je autoput, u ono vreme potpuno bez saobraćaja, potpuno čist, može vrlo brzo da se pređe.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažete u ono vreme, vrlo, čist, bez saobraćaja. Hoćete li da kažete da je u to vreme bio veoma mali saobraćaj na tom putu?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Na tom putu saobraćaja tako reći nije ni bilo, na toj deonici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Poznato vam je verovatno, kolika je na tom putu dozvoljena maksimalna brzina?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Normalno. Tu je dozvoljena brzina kao, pretpostavljam, i na svim autoputevima u svetu - 120 kilometara na sat.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko cenite da je znači, tim autoputem moglo od Šida do Beograda da jedno putničko vozilo se kreće normalno?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Od Šida do Beograda jedno putničko vozilo... jače da kažem snage, moglo bi da pređe to komotno i čak za sat vremena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Neću vas pitati Šid i ovo, jer je to udaljenost koja nije baš pouzdana, a to je lako utvrditi, i ne vidim neku posebnu... svrhu za je to... za to. Kada ste govorili na pitanje gospodina Weinera o evidenciji, vi ste rekli da vi lično niste vodili ni evidenciju, niti dnevnike, niti bilo kakve beleške. Jel' se to odnosi na celokupni period vaše vojne karijere, ili samo na ovaj period o kome smo danas razgovarali?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Ja apsolutno kao osoba, kao ličnost, nikada nisam vodio neku takvu evidenciju ličnu o... poslovima koje sam radio. Nikada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o kući gde se nalazio stan Mrkšića, vi ste govorili da ste i ranije znali gde se nalazi, ali... ste objašnjavali da ste ovog puta, kada ste sestru njegovu vodili, prvi put ušli u kuću. Da li ste ikada pre toga ili posle toga ulazili u stan Mrkšića, ili je to bio jedini put?

SVEDOK RELJIĆ – ODGOVOR: Apsolutno nikada nisam kod pukovnika Mrkšića ulazio u stan do te večeri, kada sam pomogao njegovoj sestri da uđe i pomogao joj praktično... torbe koje je nosila kao osoba ženskog pola – da, da joj pomognem i u kakvom je stanju bila. I to sam uradio i uneo. I ušao prvi put kod pukovnika Mrkšića u stan.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam. Hvala vam, gospodine Reljiću. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Ako dozvolite, samo bi u jednoj rečenici objasnio ono o čemu smo malopre govorili, šta je bila suština mog prigovora.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, pitanje gospodina Weinerja je bilo: "Vi ste rekli malo pre da ste pre tri dana Odbrani rekli da niste vozili Mrkšića". To svedok nije bio rekao na ovom suđenju, to sam ja rekao kada sam se javio i rekao da sam sa svedokom dobio ove podatke kad sam sa svedokom razgovarao juče i peključe pre suđenja. Dakle, svedok je u subotu doputovao u Hag, dakle ne ni pre tri dana, nego pre dva dana, i ja sam juče imao prilike da sa njim razgovaram. I tačno je to rekao, i to sam ja rekao, a ne svedok. I zbog toga je bila suština mog prigovora da to nije svedok izjavio, ni tri dana, niti da je on to govorio, već da sam ja govorio. I još jednom da kažem, potpuno je tačno da i po onome, beleškama ovaj, da sam u onom... sažetku pogrešno naveo umesto trebalo da vozi, da je vozio. I da objasnim da sam taj... ovaj, podnesak ja ovde činio u Hagu upravo do... jer je trebalo 10. avgusta da predam i telefonom dobijao podatke od gospodina Vasića, onako na brzinu, kako smo mogli, jer ja sa svedokom nikada nisam razgovarao, ni sa ovim, ni sa drugim svedocima Odbrane. Tako da je došlo do te greške... Na kraju, ja se zbog toga izvinjavam i Tužilaštvu, ali je poznato da su takve greške i ranije činjene i od strane Tužilaštva, i mislim da sa tim svedok zaista nema nikakve veze, jer je zaista on... govorio što je i meni danas... što je i meni juče govorio. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Domazet.

SUDIJA PARKER: Gospodine Reljiću, biće vam drago da čujete da je ovim vaše svedočenje završeno. Slobodni ste da odete i da se vratite svojoj kući. Pretresno veće vam se zahvaljuje na vašoj pomoći što ste došli ovde i zahvaljuje vam se na iskazu koji ste nam dali. Slobodni ste sada, možete da idete. Hvala vam.

SVEDOK RELJIĆ: Hvala i vama.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Evo, ja sam prvi put u sudnici i uz ono što je već moj uvaženi kolega pretpostavljam objašnjavao vama pred kraj prošle nedelje, na početku defence case-a, moram da vam kažem da Odbrana ima devet svedoka sa devet spremnih pasoša koji su po nekoj našoj želji trebali biti ulož... priloženi holandskoj ambasadi u sredu, znači u prošlu sredu. No, saznali smo da se pasoši ne mogu direktno predati, već preko field officer-a koji je došao u holandsku ambasadu u četvrtak i preuzeo dva pasoša za koje je dobio saglasnost, pretpostavljam od Ministarstva spoljnih poslova Holandije i za koje je doputovao u Beograd. Od tog četvrtka, u petak, dakle, u ponedjeljak, nismo imali field officer-a na terenu u Beogradu, znači pasoši nisu mogli biti predati. Koliko ja imam informaciju od istražitelja tima Odbrane kod kog su trenutno pasoši koji čeka kontakt sa *field officerom*, *field officer* bi danas popodne trebalo da doputuje u Beograd i da reši pitanje viza. Ja se nadam ne samo za ova četiri nastupajuća svedoka nego za svih devet, čije pasoše Odbrana poseduje i koji se nalaze na listi svedoka. Ako bi to zaista tako funkcionisalo, znači da bi prvi svedok mogao da sutra popodne doputuje u Hag sa vizom i prekosutra bi moglo da ga saslušamo. Jedini problem koji mi se čini tehnički ne možemo premostiti je to što nam za svaki kontakt sa ambasadam je potrebno prisustvo field officer-a... a mi toga nemamo svaki dan u Beogradu. Tako da mislim da je jedini način da se što veći broj pasoša uzme u proceduru i izdaju vize bez obzira kada će ti svedoci doći na red da svedoče. Uz to, kada se ima u vidu da su i avioni u ovo doba puni, mislim da bi mogućnost da svedoci dođu drugim kompanijama bila možda i neophodna da bi ovo suđenje teklo onako kako to svi mi želimo. No, da Odbrana ima direktan pristup holandskoj ambasadi kažem, ti bi pasoši još potkraj prošle nedelje bili u ambasadi i verovatno bi do sada bili rešeni. Bojim se da, zbog ovih tehničkih problema mi trenutno nemamo svedoke, i da, da prvog svedoka, ako sve bude onako kao što, što smo dobili obaveštenje od Sekretarijata i *field officera*, možemo imati ovde u utorak popodne, odnosno, na suđenju u sredu pre podne.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, pomenuli ste devet pasoša. Da li je to broj pasoša za sve svedoke koje nameravate da pozovete?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, to je broj pasoša za 80 posto svedoka koje nameravamo da pozovemo. Na žalost za, za još dva do tri svedoka ja sam neposredno pred moj dolazak u Hag morao sa nekima više puta da razgovaram, jer... nisu... dali konačan pristanak za svedočenje odnosno, nisu izvadili svoje pasoše, i to upravo čine u ovom trenutku. Ja se nadam da posle ove grupe od devet pasoša ćemo imati još jednu, samo manju grupu svedoka, i da će to biti zapravo ono što će tehnički zaključiti *defence case* gospodina Mrkšića. Znači glavnina ovih svedoka upravo je u ovih devet koji... čije pasoše čekamo.

SUDIJA PARKER: Da li biste mogli da nam navedete imena tih devet osoba?

ADVOKAT VASIĆ: Samo sekundu časni Sude, odmah ću to učiniti... Mi imamo, u posedu smo pasoša za sledeće svedoke: za Milojević Andriju, za Virijević Razvigora, Ćorić Velimira...

SUDIJA PARKER: Molim vas da se zaustavite, pokušavam da pronađem njihova imena na vašem spisku po Pravilu 65ter. To su brojevi 2, 15 i 16, ako se ne varam?

ADVOKAT VASIĆ: Da, časni Sude. Ja ću izgovarati i brojeve uz imena, tako da će biti lakše svima da prate. Hvala vam. 17, Dušan Jakšić, 19 Ivan Minić, 21 Dušan Milošević... izvinite, 22 Nenad Novičević, 31 Zoran Bašić, 34 Milan Babić... Samo proveravam da nekog nisam ispustio...

SUDIJA PARKER: Imamo osam za sada.

ADVOKAT VASIĆ: Da. I Dušan Milošević, to je broj 21. Za njega smo juče trebali dobiti pasoš, ja mislim da je stigao, i naš ekspert Mile Stojković. To bi dakle bilo devet, sa ovim koji je juče trebao da preda, deset.

SUDIJA PARKER: Dakle, za sve njih vam je potrebna viza koju čekate. Oni sada već imaju svoje pasoše spremne, zar ne?

ADVOKAT VASIĆ: Da časni Sude, oni imaju svoje pasoše i jednu fotografiju koja je neophodna za dobijanje viza, formular za izdavanje viza popunjava field menadžer, a za, mislim da za dvojicu su vize spremne, za Razvigora Virijevića, koji bi trebao da bude prvi svedok ovde, i mislim da po informacijama koje imamo, svedok Ćorić i svedok Bašić takođe imaju garancije za izdavanje viza. Za ostale bi Odbrana volela da i oni dobiju, da bi mogli brže i tečnije da prođemo kroz njih, a mislim da ćemo se mi truditi kao i do sada da, da uštedimo maksimalno na vremenu prilikom njihovog saslušanja.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: A možda će biti još dva ili tri dodatna svedoka, kažete, ukoliko pribavite pasoše?

ADVOKAT VASIĆ: Dva, tri svedoka su u proceduri vađenja pasoša, i to bi činilo negde o, o... 80 posto svedoka. Ja sam... hteo i danas da, da vam kažem da, prema onome što, što je, što smo gospodin Domazet i ja za vreme ovog vikenda...

SUDIJA PARKER: Pa sada se menja situacija. 80 posto su kako sam ja razumeo bili oni koji već imaju pasoše, a bila su još dva ili tri svedoka koji treba

da izvade pasoš ukoliko pristanu da dođu da svedoče. Da li sam u pravu, da li sam ispravno razumeo?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, Odbrana od 35 svedoka kol'ko smo stavili na listu ima nameru da pozove negde između 15 i 17. Ovaj broj od 15 do 17 takođe je moguće da se smanji, jer razmotramo još za nekoliko svedoka da li ćemo ih pozvati, s obzirom da neki drugi svedoci možda svedoče na teme koje se njih tiču, a neke od njih, još nismo za njih dobili pristanak da će svedočiti. Tako da ono s čime Odbrana dakle može sada da barata kao broj svedoka je 15 do 17, od 35. Ovih devet koji imaju pasoše i troje koje je ovde saslušano, a to je 12, i dakle, van ovih 12 bi Odbrana pozvala od tri do pet svedoka dodatno. Znači, koji još uvek nemaju pasoše, i koji bi eventualno došli u obzir. Kažem ovaj broj je moguće smanjiti, i u pogledu broja svedoka, i u pogledu sati koji će oni svedočiti. I pored ovih, samo je još jedan svedok je, witness expert za vojna pitanja. U ovaj broj od 17, znači ovaj broj od 15 do 17 ulazi i onaj svedok koji je zaštićeni svedok, koji dolazi ovde po naredbi Suda, i čiji pasoš normalno Odbrani nije, nije neophodan.

SUDIJA PARKER: Time će se stvari samo odložiti i ne bi bilo od pomoći Pretresnom veću da sada iznese svoje mišljenje o ovom stanju stvari, gospodine Vasiću. Jasno je šta otežava stvari za Odbranu, a to je da svedoci nemaju vize i da svi svedoci još uvek nemaju pasoše, a taj problem mora što je moguće pre da se reši. Sledeća stvar koja takođe treba da se reši je da treba dostaviti Tužilaštvu tačan redosled svedoka, jer jasno je da sadašnja informacija nije tačna. Zatim treba da ponovo razmislite o vremenskoj proceni, jer je očigledno na osnovu prva tri svedoka da ste značajno precenili koliko će vam vremena biti potrebno. Kada rešite sva ova pitanja, treba da pažljivo planirate u kontaktu sa drugim advokatima Odbrane, kako bi oni mogli da planiraju datume kada će oni imati svoje svedoke, kada će trebati da ih pozovu. Jer, na osnovu informacija koje ste nam sada dali, to će znatno izmeniti poziciju i što se njih tiče. Jedino što Pretresno veće izgleda može da uradi u ovom trenutku je da prekine pretres do srede ujutru, u nadi da će do tada ovde biti svedoci i da će dobiti neophodne vize. A jasno je da Tužilaštvu i drugim advokatima Odbrane treba da dostavite obaveštenje o tome ko će biti pozvan i kada, odnosno kojim redosledom, i to po mogućstvu još danas, kako bi oni mogli da se pripreme. S obzirom na ove promene, realno je očekivati da ćemo na kraju ove nedelje tek moći da pogledamo kako će izgledati celokupni program rada Odbrane. Nažalost, imamo tu neizvesnost i gubimo dragoceno vreme. Osim toga, Pretresno veće neće davati nikakav komentar u ovom trenutku. Iz gore navedenih razloga prekidamo pretres do srede. Ukoliko se u sredu ispostavi da vaši problemi nisu rešeni, očekujemo od vas gospodine Vasiću da nam tada jasno kažete kako će nadalje izgledati izvođenje vaših dokaza.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Uz malo sreće, nadamo se da će to biti rešeno do srede i da ćemo imati svedoke, a nadamo se da će i drugi advokati Odbrane moći da se prilagode novonastaloj situaciji.

Pretnes se sada prekida do srede ujutru u 9.00 časova.

Fond za humanitarno pravo

